

- og vandværker og sanitære anlæg, samt transport, lagerarbejde og samfærdsel;
- d) betyder udtrykket „ophold“ fast bopæl inden for den pågældende medlemsstat og udtrykket „indbygger“ en person, der har fast bopæl inden for den pågældende medlemsstats territorium;
- e) menes der med udtrykket „uforsørget“ en afhængighedstilstand, som antages at være tilstede i nærmere bestemte tilfælde;
- f) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand;
- g) betyder udtrykket „enke“ en kvinde, der blev forsørget af sin mand på det tidspunkt, da denne afgik ved døden;
- h) omfatter udtrykket „barn“:
- i) et barn under eller i den skolepligtige alder eller et barn under 15 år, såfremt skolepligten ophører ved en tidligere alder; og
 - ii) et barn under en nærmere bestemt højere alder end den i litra i) angivne, som er i lære eller under anden uddannelse, eller som har en kronisk sygdom eller anden lidelse, som gør ham uegnet til erhvervmæssig virksomhed, under nærmere foreskrevne omstændigheder, dog således at dette krav skal anses for opfyldt i tilfælde, hvor lovgivningen definerer udtrykket således, at det omfatter ethvert barn, der er under en væsentlig højere alder end den i litra i) angivne;
- i) betyder udtrykket „ventetid“ en bidragsbeskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet;
- j) betyder udtrykkene „forsikringsydelser“ og „ikke-forsikringsmæssige ydelser“ henholdsvis ydelser, hvis tilståelse beror eller ikke beror på direkte bidrag fra de forsikredes eller arbejdsgiverens side eller på en nærmere bestemt arbejdsperiode.

Artikel 2.

1. Enhver medlemsstat, der er omfattet af denne konvention, skal gennemføre
- a) afsnit I;
 - b) mindst et af afsnittene II, III og IV;
 - c) de tilsvarende bestemmelser i afsnit V og VI; og
 - d) afsnit VII.

2. Enhver medlemsstat skal i sin ratifikation angive med hensyn til hvilke af afsnittene II-IV den accepterer konventionens forpligtelser.

Artikel 3.

1. Enhver medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, kan senere underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den accepterer konventionens forpligtelser, for så vidt angår et eller flere af afsnittene II-IV, som ikke allerede er angivet i dens ratifikation.

2. De i stk. 1 omhandlede forpligtelser skal anses for en fast bestanddel af ratifikationen og skal have virkning som ratifikation regnet fra datoen for meddelelsen herom.

Artikel 4.

1. En medlemsstat, hvis økonomi ikke har nået en tilstrækkelig udvikling, kan ved en begrundet erklæring, der fremsendes samtidig med ratifikationen, benytte sig af de midlertidige undtagelser, der er fastsat i følgende bestemmelser: artikel 9, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 16, stk. 2, og artikel 22, stk. 2.

2. Enhver medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, skal i sine rapporter om gennemførelsen af denne konvention, der afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive for hver undtagelse, den gør brug af,

- a) at dens begrundelse herfor stadig består; eller
- b) at den giver afkald på sin ret til at benytte sig af den pågældende undtagelse fra en nærmere angivet dato at regne,

3. Enhver medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, skal forøge antallet af forsikrede arbejdstagere, når forholdene tillader det.

Artikel 5.

I tilfælde hvor en medlemsstat ved gennemførelsen af de af afsnittene II-IV, som skal omfattes af dens ratifikation, skal sikre nærmere bestemte persongrupper, der mindst udgør en nærmere bestemt procentdel af arbejdstagere eller samtlige erhvervmæssigt beskæftigede personer, skal den pågældende medlemsstat, inden den forpligter sig til at gennemføre det eller de pågældende afsnit,